

[Starcke.]

Naar derfor den højtærede Justitsminister eftersøger denne Bedstefader mellem Underofficererne, men ikke mellem Gardisterne, saa er det ikke underligt, at han ikke er fundet.

En af de mærkelige Ting, der skete ved Henri Priens Udvisning, var det, at til Trods for, at han var ausgebürgert og ikke havde Statsborgerret i Tyskland, men paa sit Pas netop stod betegnet som statsløs, fik han ved Grænsen overrakt et Pas, hvori var indklisteret et Billede, der var klippet ud af en Avis. Jeg ved ikke, om Prien ønsker igen at faa Statsborgerret i Tyskland. Han har mig bekendt ikke udtalt Ønske derom, og at der ikke er Tale om politisk Amnesti, det viser de politiske Klausuler, der er knyttet til hans Genindførsel i Tyskland. Jeg forstod den højtærede Minister saadan, at der var truffet en Aftale med Englænderne. Jeg ved ikke, om den ogsaa omfatter, at han skulde være under Politiets Opsyn, og at han ikke maatte beskæftige sig med Sydslesvig, men er der det, saa synes jeg, det er en lidt uheldig Aftale, som gaar lidt uden for det normale.

Dette, at man pludselig slaar ind paa en ny Kurs over for Prien, uden at der foreligger nye objektive Grunde dertil, gør, at man uvilkaarligt har en Mistanke om, at i Underbevidstheden har politiske Motiver øvet Indflydelse derpaa.

Jeg vil gerne minde om, at Beskyldningen om, at Henri Prien har brugt eller uhæderligt forvaltet betroede Pengemidler, i „Sorø Amtstidende“ meget tydeligt var udtrykt saaledes, at det havde Relation netop til godtroende Folk paa Randerseggen, og i mine Øren lyder det meget usandsynligt, at man i Telefonen kan forveksle „godtroende Folk fra Randerseggen“ med det, der er foregaaet i Tyskland før 1934, og endelig maa man huske, at disse Oplysninger fra før 1934, som jeg lige saa lidt som den højtærede Justitsminister lægger Vægt paa, netop stammer fra nazistiske Myndigheder, som Prien har lagt sig ud med.

Disse smaasnuskede Handlinger, som han har gjort sig skyldig i i Sverige, hvis Oplysningerne derom er rigtige, maa ses paa Baggrund af dette, at en Flygtning somme Tider begaar Smaaforsøelser, som en Mand normalt ikke vilde begaa; derfor skal man være noget forsigtig med udelukkende at dømme ham paa saadanne Oplysninger, særlig da man i dette Tilfælde heller ikke har hørt den anden Part.

Hvis det er rigtigt, at han har gjort sig skyldig i Underslæb eller noget i den Ret-

ning, hvorfor har man saa ikke skredet i nd? Enten maa man tillægge disse Oplysninger nogen Betydning, eller man maa ikke tillægge dem nogen Betydning, og saa skal man ikke omtale dem. Naar jeg kan fremlægge en Erklæring fra Ole Kiilerich og Købmand Løgstrup i Randers om, at Prien har forvaltet disse Pengemidler paa fuldstændig hæderlig Maade, saa synes jeg den Side af Sagen maa betragtes som fuldstændig i Orden, og saa har han Krav paa at blive rensset og ikke blive mistænkeliggjort.

Endelig hvad angaar politisk Asylret og polistiske Motiver, vil jeg gerne minde om, at dengang Trotzky flygtede fra Rusland og kom til Norge, da viste Norge ikke Trotzky tilbage til Rusland, men gav ham Lejlighed til at rejse til Mexiko, og der er flere, der i Dag har nævnt Masaryks Ophold i London, og der har været en lang Række af Eksilregeringer, der har udfoldet politisk Virksomhed. Herhjemme kan vi sætte en tyk Streg under Christmas Møllers Virksomhed. Det er ikke saa let at trække Grænsen mellem Asylret og Politik.

Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen paastod, at jeg havde prøvet paa at gøre Prien til en dansk Nationalhelgen. Det har jeg ikke. Jeg har tværtimod sagt, at jeg ikke er enig med ham, og har kritiseret væsentlige Ting ved hans Fremtræden og hans Personlighed, men man kan ikke nægte, at Prien med Hensyn til den sydslesvigske Sag i den nationalt interesserede Offentlighed er en kendt Person og ikke bare en Hvemsomhelst, som man kunde gøre hvad som helst imod, og dette, at Prien der havde Meninger, som væsentligt adskiller sig fra Regeringens og Regeringspartiets, er et Moment, som jeg synes, man helst skulde kunne fritage Regeringen for at tillægge nogen Betydning, men de politiske Grunde maa paa en eller anden Maade have vejet med her.

Jeg tror paa, at Prien er en Idealist, men jeg tror, han er en overeksponeret Idealist, jeg tror ikke, han er fejlfri. Man kan ikke med Rimelighed stille Forlangende om, at Idealister skal være fejlfri.

At der er sørgende Kreditorer et eller andet Sted, er muligt — jeg ved det ikke. Men er man flygtet fra et Land og skal leve i et andet Land, kommer man maaske ud for den Situation, at man ikke er i Stand til at betale, hvad man skylder. Men de Oplysninger, jeg har om Priens Formueforhold, gaar ud paa, at han har sat meget store Summer af sin personlige Formue ind paa sit Arbejde i den sydslesvigske Sag.